

shariatkhoda.org

شریعت خدا: ضمیمه ۱: افسانه ۶۱۳ احکام

افسانه ۶۱۳ احکام و احکام حقیقی‌ای که هر بنده خدا باید به دنبال اطاعت از آن‌ها باشد

سوء تفاهم‌های رایج

بسیاری از اوقات، زمانی که متونی درباره ضرورت اطاعت از تمامی احکام پدر و پسر برای نجات منتشر می‌کنیم، برخی خوانندگان آزرده می‌شوند و با نظراتی مانند این واکنش نشان می‌دهند: «اگر این‌طور باشد، باید همه ۶۱۳ حکم را رعایت کنیم!»

چنین نظراتی نشان می‌دهد که بیشتر مردم هیچ ایده‌ای ندارند که این عدد مرموز از کجا آمده است—عددی که هیچ‌کس هرگز در کتاب مقدس ندیده—یا اینکه واقعاً چه مفهومی دارد.

توضیح منشأ این افسانه

فرمت پرسش و پاسخ

در این مطالعه، منشأ این افسانه را در قالب پرسش و پاسخ توضیح خواهیم داد.

همچنین مشخص خواهیم کرد که احکام واقعی خدا، آن‌گونه که در کتاب مقدس آمده است، کدامند—احکامی که هر شخصی که از پدر آسمانی می‌ترسد و امید دارد برای آمرزش گناهان به سوی پسرش فرستاده شود، باید به دنبال اطاعت از آن‌ها باشد.

پرسش: ۶۱۳ حکم چه هستند؟

پاسخ: ۶۱۳ حکم (۶۱۳ میتزوت) در قرن دوازدهم میلادی توسط خاخام‌های یهودی برای یهودیان مذهبی اختراع شد. نویسنده اصلی آن‌ها خاخام و فیلسوف اسپانیایی موسی بن میمون (۱۱۳۵-۱۲۰۴)، معروف به رامبام، بود.

پرسش: آیا واقعاً ۶۱۳ حکم در کتاب مقدس وجود دارد؟

پاسخ: خیر. احکام واقعی خداوند اندک و ساده برای اجرا هستند. شیطان این افسانه را به عنوان بخشی از نقشه بلندمدت خود برای متقاعد کردن بشر به ترک اطاعت از خدا ایجاد کرد. این استراتژی از زمان عدن وجود داشته است.

پرسش: عدد ۶۱۳ از کجا آمده است؟

پاسخ: این عدد از سنت‌های ربانی و مفهوم عددشناسی عبری سرچشمه گرفته است، که در آن به هر حرف الفبا یک مقدار عددی اختصاص داده می‌شود. یکی از این سنت‌ها ادعا می‌کند که کلمه «تسیت‌سیت» (צִיטִיט)، که به معنای حاشیه یا نوار است (اعداد ۳۷:۱۵-۳۹ را ببینید)، در مجموع عددی برابر با ۶۱۳ دارد.

به‌طور خاص، بر اساس این افسانه، این نوارها دارای مقدار عددی اولیه ۶۰۰ هستند. افزودن هشت رشته و پنج گره، مجموع را به ۶۱۳ می‌رساند، که ادعا شده با تعداد احکام در تورات (پنج کتاب نخست کتاب مقدس) مطابقت دارد. شایان ذکر است که استفاده از تسیت‌سیت یک فرمان واقعی است که باید توسط همه رعایت شود، اما ارتباط آن با ۶۱۳ حکم کاملاً ساختگی است. این یکی از همان «سنت‌های مشایخ» است که عیسی به‌صراحت آن را محکوم کرد (متی ۱: ۱۵-۲۰ را ببینید). [\[مطالعه مربوط به تسیت‌سیت را ببینید\]](#)

پرسش: چگونه توانستند این تعداد حکم را برای رسیدن به عدد ۶۱۳ از تسیت‌سیت استخراج کنند؟

پاسخ: با دشواری و خلاقیت فراوان. آن‌ها احکام واقعی را به چندین حکم کوچکتر تقسیم کردند تا تعداد را افزایش دهند. همچنین، بسیاری از احکام مربوط به کاهنان، معبد، کشاورزی، دامداری، اعیاد و موارد دیگر را در این شمارش وارد کردند.

پرسش: احکام واقعی که باید به دنبال اطاعت از آن‌ها باشیم، کدامند؟

پاسخ: علاوه بر ده فرمان، چندین حکم دیگر نیز وجود دارد که همه آن‌ها ساده برای اطاعت هستند. برخی از آن‌ها مختص مردان یا زنان هستند، برخی دیگر برای جامعه تعیین شده‌اند، و تعداد اندکی هم به گروه‌های خاصی مانند کشاورزان و دامداران اختصاص دارند. بسیاری از احکام برای مسیحیان قابل اجرا نیستند، زیرا به نوادگان قبیله لای اختصاص دارند یا به [معبد اورشلیم](#) مرتبط هستند که در سال ۷۰ میلادی نابود شد.

اکنون، در آخرالزمان، باید درک کنیم که خدا همه فرزندان وفادار خود را فرا می‌خواند تا آماده شوند، زیرا در هر لحظه ممکن است ما را از این جهان فاسد بیرون ببرد. خدا تنها کسانی را خواهد برد که برای اطاعت از تمامی احکام او، بدون استثنا، تلاش می‌کنند.

علاوه بر ده فرمان، احکام دیگری نیز وجود دارند که همگی ساده برای اطاعت هستند. خدا به موسی دستور داد تا آنچه خداوند از ما انتظار دارد، به ما تعلیم دهد.

از تعالیم و نمونه‌های رهبران خود پیروی نکنید، بلکه فقط آنچه خدا فرمان داده است را دنبال کنید.

غیریهودیان از هیچ‌یک از احکام خدا معاف نیستند:

«در جماعت، قانون برای شما و برای غیریهودی [גֵר *gēr* (بیگانه، خارجی، غیریهودی)] که در میان شما ساکن است، یکسان خواهد بود؛ این یک فرمان جاودانه برای نسل‌های شماست: در حضور خداوند، همان قانون برای شما و غیریهودی که در میان شما ساکن است، اجرا خواهد شد. یک قانون و یک دستور برای شما و غیریهودی که در میان شما ساکن است، خواهد بود» (اعداد ۱۵: ۱۵-۱۶).

اصطلاح «غیریهودی که در میان شما ساکن است» به هر غیر یهودی اشاره دارد که مایل است به قوم برگزیده خدا بپیوندد و نجات یابد.

«شما آنچه را که نمی‌دانید، پرستش می‌کنید؛ اما ما آنچه را که می‌دانیم، پرستش می‌کنیم، زیرا نجات از یهودیان است» (یوحنا ۴: ۲۲).

در ادامه، احکامی را مشاهده می‌کنید که اغلب توسط مسیحیان نادیده گرفته می‌شوند، در حالی که عیسی، حواریون و شاگردان او همه آن‌ها را رعایت می‌کردند. عیسی الگوی ما است.

احکام برای مردان:

- مو و ریش: «کناره‌های موی سر خود را نتراشید و گوشه‌های ریش خود را خراب نکنید» (لاویان ۱۹:۲۷).
- [\[مطالعه درباره موی سر و ریش مسیحی.\]](#)
- تسیت‌سیت: «به بنی‌اسرائیل بگو که برای خود حاشیه‌هایی بر کناره لباس‌هایشان در نسل‌هایشان درست کنند... و هنگام نگاه کردن به آن‌ها، تمامی احکام خداوند را به یاد آورند» (اعداد ۳۷:۱۵-۳۹). [\[مطالعه درباره تسیت‌سیت.\]](#)
- ختنه: «در روز هشتم از تولد، فرزند پسر شما باید ختنه شود... هم بومی و هم غیریهودی» (پیدایش ۱۷:۱۲).
- [\[مطالعه درباره ختنه و مسیحیان.\]](#)

احکام برای زنان:

- پرهیز از روابط در دوران قاعدگی: «اگر کسی در دوران قاعدگی با زنی همبستر شود و عریانی او را آشکار سازد... هر دوی آن‌ها از میان قوم خود نابود خواهند شد» (لاویان ۲۰:۱۸).

احکام برای جامعه:

- استراحت شبات: «روز شبات را به یاد داشته باش تا آن را مقدس نگهداری. شش روز کار کن... اما روز هفتم، شبات خداوند، خدای توست» (خروج ۲۰:۸-۱۱). [\[مطالعه درباره شبات.\]](#)
- خوردنی‌های حرام: «از میان تمامی حیواناتی که بر زمین زندگی می‌کنند، این‌ها هستند که می‌توانید بخورید...» (لاویان ۱۱:۱-۴۶). [\[مطالعه درباره گوشت‌های حرام برای مسیحیان.\]](#)

پرسش: آیا پولس در نامه‌های خود (رساله‌ها) نمی‌گوید که عیسی همه احکام را برای ما اطاعت کرد و آن‌ها را از طریق مرگش لغو کرد؟

پاسخ: به هیچ وجه. خود پولس اگر می‌دید که کشیشان امروزی با استفاده از نوشته‌های او چه تعالیمی می‌دهند، وحشت‌زده می‌شد. هیچ انسان، از جمله پولس، از سوی خدا مجاز نشده است که حتی یک حرف از شریعت مقدس و ابدی او را تغییر دهد. اگر این حقیقت داشت، هم پیامبران و هم عیسی به‌وضوح اعلام می‌کردند که خدا شخصی از طرسوس را خواهد فرستاد که این سطح از اختیار را داشته باشد. اما حقیقت این است که نام پولس اصلاً ذکر نشده است—نه توسط پیامبران در تنخ (عهد عتیق) و نه توسط مسیح در چهار انجیل. چنین مسئله مهمی هرگز از سوی خدا نادیده گرفته نمی‌شد.

پیامبران تنها سه شخص را که در دوره عهد جدید ظاهر شدند، ذکر کرده‌اند: یهودا (مزمور ۹:۴۱)، یحیی تعمیددهنده (اشعیا ۳:۴۰) و یوسف اهل رامه (اشعیا ۹:۵۳). هیچ اشاره‌ای به پولس وجود ندارد، و این به این دلیل است که او چیزی نیاموخت که به آنچه قبلاً توسط پیامبران یا عیسی آشکار شده بود، اضافه یا با آن تناقض داشته باشد.

هر مسیحی که باور دارد پولس چیزی را از آنچه پیش‌تر نوشته شده تغییر داده است، باید درک خود را تصحیح کند تا با پیامبران و عیسی هماهنگ شود—نه برعکس، همان‌طور که بیشتر مردم انجام می‌دهند.

اگر کسی نتواند نوشته‌های پولس را با تعالیم پیامبران و عیسی هماهنگ کند، بهتر است آن‌ها را کنار بگذارد تا اینکه بر اساس تفسیر خود از نوشته‌های یک انسان، خدا را نافرمانی کند. چنین استدلالی در روز داوری پذیرفته نخواهد شد.

هیچکس قاضی را قانع نخواهد کرد که بگوید: «من بی‌گناه هستم زیرا از احکام تو چشم‌پوشی کردم و از پولس پیروی نمودم.» آنچه درباره آخرالزمان آشکار شده است، این است:
«در اینجاست پایداری مقدسین، آنان که احکام خدا را حفظ می‌کنند و به ایمان عیسی پایبندند» (مکاشفه ۱۲: ۱۴).

پرسش: آیا روح‌القدس تغییرات و لغوهایی در شریعت خدا ایجاد نکرد؟

پاسخ: چنین فکری به مرز کفر می‌رسد. روح‌القدس، روح خود خداست. عیسی به‌وضوح بیان کرد که ارسال روح‌القدس برای آموزش ما از طریق یادآوری چیزهایی بود که او قبلاً گفته بود:
«او (روح) همه چیز را به شما تعلیم خواهد داد و آنچه را که به شما گفته‌ام، به یادتان خواهد آورد» (یوحنا ۱۴: ۲۶).

هیچ اشاره‌ای نشده است که روح‌القدس تعلیمی جدید ارائه دهد که قبلاً توسط پسر یا پیامبران پدر گفته نشده باشد. نجات مهم‌ترین موضوع در کتب مقدس است، و تمام اطلاعات لازم پیش‌تر توسط پیامبران و توسط عیسی ارائه شده است:
«زیرا من از خود سخن نگفتم، بلکه پدری که مرا فرستاد، به من فرمان داد [εντολη (entolē) حکم، قانون، دستور] که چه بگویم و چه تعلیم دهم. من می‌دانم که فرمان او [entolē] به حیات جاودانی می‌انجامد. پس هر آنچه می‌گویم، دقیقاً همان است که پدر به من گفته است» (یوحنا ۱۲: ۴۹-۵۰).

روند وحی‌های الهی با مسیح به پایان رسید. ما این را می‌دانیم، زیرا همان‌طور که قبلاً گفته شد، هیچ پیشگویی درباره ارسال هیچ انسانی با تعالیم جدید پس از مسیح وجود ندارد. تنها وحی‌هایی که پس از قیام عیسی ارائه شدند، مربوط به آخرالزمان هستند، و هیچ چیز در مورد تعالیم جدید از سوی خدا بین عیسی و پایان جهان وجود ندارد.

تمامی احکام خدا ماندگار و ابدی هستند، و ما بر اساس آن‌ها داوری خواهیم شد. کسانی که مورد پسند پدر بودند، به سوی پسر فرستاده شدند تا توسط او نجات یابند. کسانی که احکام پدر را نافرمانی کردند، مورد پسند او نبودند و به سوی پسر فرستاده نشدند:

«به همین دلیل به شما گفتم که هیچکس نمی‌تواند نزد من بیاید مگر آنکه پدر او را جذب کند» (یوحنا ۶: ۶۵).